

Arrest

nr. 156 564 van 17 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

In eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Russische nationaliteit te zijn, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X op 13 december 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13),

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van H. RIAD, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Naar aanleiding van de beschikking van de Raad van 11 september 2015 waarbij werd gevraagd om *“alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg zouden kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep”*, maakte de verwerende partij op 14 oktober een schrijven over waaraan zij een uittreksel uit het Rijksregister toevoegde. Ter terechtzitting legt zij deze informatie opnieuw neer. Uit deze informatie blijkt dat verzoekers op 17 maart 2014 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als vluchteling werden erkend. Verzoekers werden op 3 juli 2014 in het bezit gesteld van een B-kaart, een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van onbepaalde duur.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

1.3. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190 641). Het belang waarvan de verzoekende partij blij moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en dient behouden te blijven tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert (RvS 24 november 2005, nr. 151 701).

1.4. Aangezien verzoekers in het bezit werden gesteld van een verblijfstitel van onbepaalde duur, is het evident dat zij geen actueel belang meer kunnen doen gelden bij hun vordering voor zover deze gericht is tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Ook met betrekking tot de beslissing aangaande hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, kan een eventuele nietigverklaring verzoekers geen enkel concreet voordeel meer opleveren. Een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan immers krachtens artikel 13, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet gedurende de eerste vijf jaar hoogstens aanleiding geven tot een verblijfsmachtiging van beperkte duur.

1.5. Ter terechtzitting betoogt de raadsvrouw van de verzoekende partijen echter dat verzoekers hun belang behouden bij het aanvechten van de beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Ter adstructie van haar betoog legt de raadsvrouw van verzoekers een vonnis neer van de arbeidsrechtbank van Oudenaarde van 15 mei 2014. De raadsvrouw wijst erop dat zij naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen procedures had ingeleid bij de arbeidsrechtbank van Oudenaarde tegen de weigeringsbeslissingen van het OCMW van Geraardsbergen betreffende de maatschappelijke dienstverlening in de periodes van 25 februari 2013 tot en met 4 augustus 2013 en van 15 november 2013 tot en met 5 februari 2014. In dit vonnis wordt de vordering gedeeltelijk gegrond verklaard en wordt de zaak voor het overige naar de bijzondere rol verwezen *“in afwachting van een uitspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”*.

1.6. Door te wijzen op de retroactieve toekenning van financiële maatschappelijke dienstverlening door het OCMW, toont zij het bestaan aan van een pecuniair belang bij haar vordering. Verzoekster verwijst in haar betoog ter terechtzitting naar een tussenarrest van de Raad van State van 22 januari 2014 waarbij een louter financieel belang werd aanvaard (RvS 22 januari 2004, nr. 127 343). De Raad wijst er echter op dat het contentieux inzake de weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf die in dit tussenarrest aan bod komt, zeer specifiek is en dat rechterlijke beslissingen in de continentale

rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223 525; RvS 16 juli 2010, nr. 5 885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3 679 (c)). Over het algemeen wordt een louter financieel belang door de Raad van State trouwens als een onrechtstreeks belang beschouwd (RvS 8 januari 2009, nr. 189 347; RvS 31 juli 2008, nr. 185 574; RvS 28 februari 2008, nr. 180 176; RvS 25 oktober 2007, nr. 176 153). Het rechtstreeks aspect van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing aangezien er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide. Het recht op toegang tot de rechter wordt niet op buitensporige wijze beperkt door de interpretatie dat beroepen slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door verzoekende partijen die doen blijken van een rechtstreeks belang (GwH, 30 september 2010, nr. 109/2010, r.o. B.6).

1.7. Samen met de verwerende partij is de Raad van oordeel dat het belang dat erin bestaat om na een eventuele vernietiging door de Raad middels de Arbeidsrechtbank financiële maatschappelijke dienstverlening van het OCMW af te dwingen, een pecuniair belang is dat niet in rechtstreeks verband kan worden gebracht met onderhavige vordering tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen.

1.8. Verzoekers kunnen geen rechtstreeks en actueel belang doen gelden bij hun vordering. Bijgevolg dient deze te worden verworpen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN